

STANDARDISERTE ERSTATNINGSSATSER VED PRODUKSJON UT OVER GJELDENE KONSESJONGRENSER

1. Innledning

Statens landbruksforvaltning (SLF) har bedt NILF om å beregne erstatningssatser som skal nyttes ved sanksjonering overfor produsenter som har større husdyrproduksjon enn konsesjonsregelverket tillater. Ved beregningen av størrelsen på erstatningen skal en ifølge lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (LOV 2004-01-16 nr. 05) ta utgangspunkt i den fortjeneste produsenten har hatt av den ulovlige produksjonen. Erstatningssatsen bør være såpass høy at ulovlig produksjon ikke lønner seg.

I det etterfølgende gis en kort gjennomgang av sammenhengen mellom noen sentrale faguttrykk, slik det beskrives i NILFs Handbok for driftsplanlegging. Følgende oversikt viser faguttrykkene som brukes og hva de står for:

Produksjonsinntekt – Variable kostnader = Dekningsbidrag
Dekningsbidrag – Faste kostnader = Driftsoverskudd

Produksjonsinntekt er verdien per produksjonsenhet av det som er produsert i en bestemt produksjon. Variable kostnader endrer seg i takt med produksjonsomfanget. Kraftfôr er en typisk variabel kostnad. Fordobler en dyretallet, vil også kraftfôrforbruket fordobles (forutsatt samme fôrplan). Dekningsbidrag er produksjonsinntekt fratrukket variable kostnader. Dekningsbidraget viser hva som er igjen til dekning av faste kostnader, til vederlag for familiens arbeidsinnsats og til renter for all innsatt kapital. Faste kostnader endrer seg ikke (eller lite) med omfanget av produksjonen (innen visse grenser). Typiske faste kostnader er avskrivning og vedlikehold på driftsbygninger. Disse kostnadene blir omtrent de samme om bygningen er fullt utnyttet, eller det bare er noen få dyr der. Driftsoverskott er dekningsbidrag minus faste kostnader. Driftsoverskottet skal gi vederlag for eget arbeide og renter av all innsatt kapital. Dette lønnsomhetsmålet er bedre egnet enn dekningsbidrag ved sammenligning av lønnsomheten mellom forskjellige produksjoner.

Ved beregningen av erstatningen vil NILF benytte dekningsbidragskalkyler for de aktuelle produksjoner. I de fleste tilfeller vil produksjonen utover konsesjongrensa være relativt liten i forhold til hele produksjonsomfanget, og dette gjør at overproduksjonen i liten grad påvirker de faste kostnadene. Å benytte dekningsbidrag ved lønnsomhetsvurderinger har imidlertid sine svakheter.

Når det gjelder skillet mellom faste og variable kostnader, er det vanskelig å være konsekvent. Kostnader som per definisjon er variable, men som innen visse grenser blir uendret uansett driftsform, eller som lettest kan vurderes samlet for hele drifta, blir her regnet som faste. De faste kostnadene (bl.a. arbeid) må dekkes av dekningsbidraget. En må derfor være svært forsiktig med å bruke dekningsbidraget som mål for lønnsomheten av en produksjon.

Driftsbygningene må nødvendigvis ha tilstrekkelig stor kapasitet, i og med at det er produsert mer enn det regelverket tillater. Kostnadene til driftsbygninger vil derfor bli lite påvirket enten det for eksempel produseres 2100 eller 2500 slaktegriser. Det samme vil gjelde for teknisk utstyr og maskiner. For arbeidsforbruket vil det stille seg annerledes.

Drives produksjon i strid med lov 16. januar 2004 nr. 4 ”om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen”, skal det per dato ilegges standardisert erstatning etter følgende satser:

Høns	55 kr per dyr
Slaktekylling	3 kr per dyr
Kalkun	25 kr per dyr
Slaktegris	300 kr per dyr
Avlspurke	300 kr per konsesjonsenhet

Det er disse satsene vi nå skal se på og eventuelt endre, hvis det viser seg at dekningsbidragene i dag er forskjellig i forhold til det som var tilfelle i 2003. Ved produksjon av flere dyreslag, beregnes erstatningen forholdsvis ut fra de enkelte produksjonenes andel av den totale produksjonen.

I mars 2012 laget NILF et nytt notat med nye dekningsbidragskalkyler og hvor det ble foreslått følgende erstatningssatser:

Verpehøner	95 kr per dyr
Slaktekylling	4 kr per dyr
Kalkuner	30 kr per dyr
Avlspurker/slaktegriser	300 kr per konsesjonsenhet
Sum produksjon m/flere dyreslag	550 kr per konsesjonsenhet
Smågrisproduksjon for satellitt i purkering	25 000 kr per purke og år
Slaktegrisproduksjon for satellitt i purkering	36 000 kr per purke og år
Purkehold for navet i purkering	3 000 kr per purke og år

I det etterfølgende vil vi presentere dekningsbidragskalkyler gjeldende for våren 2014. Utgangspunktet er de dekningsbidragskalkylene som finnes i Handbok for driftsplanlegging 2013/2014. Kalkylene ble utarbeidet på sensommeren 2013 etter at den nye jordbruksavtalen ble vedtatt. Disse kalkylene er i dette notatet korrigert med nye priser for kraftfôr, kjøtt og egg per mai 2014. Noen kalkyler er også korrigert med nye tall for fôrforbruk, slaktevekter og kreperte/kasserte dyr. Dekningsbidragene oppgis uten tilskudd. Det utbetales ikke produksjonstilskudd for så store besetningsstørrelser som det her er snakk om. Etter hver kalkyle viser vi en tabell med oversikt over dekningsbidragene i Handbok for driftsplanlegging og prisene på egg, kjøtt og kraftfôr for perioden 2005-2014. For egg er prisene hentet fra Totalkalkylen. Når det gjelder dekningsbidragskalkyler for svineholdet i Handboka, er det Norsvins dekningsbidragskalkyler som er brukt.

2. De enkelte produksjoner

For de produksjoner som vi her skal presentere dekningsbidragskalkyler for, utgjør kraftfôr fra 43 til 77 prosent de variable kostnadene og innkjøp av dyr fra 12 til 54 prosent av disse kostnadene.

2.1 Egg

Fra og med 2012 foregår all eggproduksjon i Norge i driftssystemer hvor hønene er frittgående eller er plassert i såkalte miljøbur. Driftssystemene det satses på er golvanlegg,

fleretasjesystem (avarier) eller innredde bur. Derfor har vi valgt å se på dekningsbidraget i miljøbur og for frittgående høner.

I tabell 1 har vi laget dekningsbidrag for to ulike driftssystemer. Utgangspunktet har vært dekningsbidraget for eggproduksjon i Handbok for driftsplanlegging. Denne er laget på grunnlag av en kalkyle fra Nortura. Vi har også tatt hensyn til tall fra Eggkontrollen. Fôrforbruket er større for verpehøner som går fritt omkring sammenlignet med høner som står i bur. De beveger seg mer og det trengs derfor mer vedlikeholdsfor. Til gjengjeld betaler Nortura omtrent en krone mer for egg som er produsert av frittgående høner enn for egg fra høner i miljøinnredning.

Tabell 1 viser at dekningsbidraget per verpehøne blir omtrent det samme for frittgående høner og for produksjon i innredde bur.

Tabell 1 Dekningsbidrag per innsatt verpehøne per omløp ved ulike opplegg

	Frittgående golvdrift	Gjennom- snitt	Innredde bur
Egg per omløp, kg	20,0		21,0
Eggpris, kr/kg	14,50		13,50
Fôrforbruk i verpeperioden, kg	42,0 ¹⁾		42,0 ²⁾
Verpefor, kr	154,14 ³⁾	154,14	154,14
Verdi av unghøne, 16 uker gml.	46,-	46,-	46,-
Strøm, medisin, vask, desinfeksjon, fjorfeforsikring, skadedyrkontroll og evt. veterinær	19,-	17,-	15,-
Sum variable kostnader	219,14	217,14	215,14
Dekningsbidrag per høne og omløp	70,86	69,61	68,36
Dekningsbidrag per høne og år	57,57	56,56	55,54

- 1) 2,10 kg verpefor per kg egg ved frittgående golvdrift
- 2) 2,00 kg verpefor per kg egg ved produksjon av egg i miljøinnredning
- 3) Pris på verpefor: kr 3,67 per kg

Tabell 2 viser at prisene kan endre seg en god del fra år til år. Prisene på kraftfor økte for eksempel mye fra 2007 til 2008. Dette har gjort at lønnsomheten i eggproduksjonen har vært ganske forskjellig i ulike år.

I Handboka for de ulike år er det beregnet dekningsbidrag for eggproduksjonen med forskjellige alternative eggpriser. I tabellen på neste side er dekningsbidraget beregnet ved å bruke Totalkalkylens eggpris.

Tabell 2 Dekningsbidrag i eggproduksjonen 2005-2014

År	Eggpris ¹⁾ kr/kg	Verpefôr ²⁾ kr/ kg	Dekningsbidrag, kr per innsatt høne ³⁾
2005	10,17	2,63	53
2006	11,02	2,75	67
2007	12,19	2,76	87
2008	12,44	3,46	72
2009	13,42	3,48	81
2010	13,76	3,53	76
2011	14,43	3,33	101
2012	15,64	3,43	121
2013	15,00	3,56	101
2014	14,50	3,67	86

- 1) Eggpris hentet fra Totalkalkylen. For 2014 er det budsjettprisen fra vinteren 2014.
- 2) Pris på verpefôr hentet fra Handbok for driftsplanlegging
- 3) Dekningsbidraget i Handboka når en bruker eggprisen i Totalkalkylen

NILF vil anbefale en erstatningsats på kr 90 per verpehøne ved produksjon over konsesjonsgrensen. Direktesalg til forbrukere og butikker vil trolig kunne gi en høyere pris enn levering til grossist, men denne eggmengden har så liten omfang at vi ikke vil ta hensyn til dette.

2.2 Kalkun

Kalkylen i tabell 3 er hentet fra Handbok for driftsplanlegging 2013/2014. Stadig mer av kalkunproduksjonen foregår ved at omtrent 60 prosent av kalkunene slaktes som porsjonskalkun (julekalkun) og de resterende 40 prosent føres videre til industrikalkun. Handboka har også en kalkyle for porsjonskalkun alene. Her er dekningsbidraget 22,10 kr per innsatte daggamle kylling.

Tabell 3. Dekningsbidrag per innsatte, daggamle kylling per omløp for slaktekalkun, porsjons- og industrikalkun.

Produksjonsinntekter	Vekt	pris	Kr
Kalkunkjøtt	7,56	23,25	176
Kvantumstillegg	7,56	0,64	5
-7 prosent døde eller kassert på slakteriet			-12
Sum produksjonsinntekter			169
Variable kostnader			
Kraftfôr, porsjon: 3,2 kg fôr/slakt	24,16	4,42	107
Daggammel kylling			23
Div.variable kostnader (strøm, medisin, vask,desinfeksjon,fjorfeforsikring,skadedyrkontroll og veterinær)			10
Sum variable kostnader			140
Dekningsbidrag per kalkun og omløp			29

Denne kalkylen gir et dekningsbidrag på kr 29 per innsatt kalkun. Ifølge tabell 4 har dekningsbidraget i ulike år variert fra kr 19 til kr 38 per kalkun og omløp. Ved produksjon over konsesjonsgrensen, tar en utgangspunkt i antall dyr som leveres til slakteriet. I tabell 3 er det forutsatt at 6 prosent av de innkjøpte daggamle kyllingene, dør under oppdrett og at resten leveres til slakteriet. En prosent av de slaktemodne kalkunene blir kassert på slakteriet. Med et dekningsbidrag per innkjøpt kylling på kr 29, får vi et dekningsbidrag på (kr 29,-/0,94) kr 31 per kalkun som leveres til slakting. NILF foreslår at erstatningsatsen ved for mange dyr settes til 30 kroner per kalkun.

Tabell 4. Prisutvikling for kalkunkjøtt og kalkunfôr 2005-2014

År	Pris kalkunkjøtt inkl. tillegg kr/kg	Pris kalkunfôr kr/ kg	Dekningbidrag, kr per innsatt kylling per omløp, Handboka
2005	16,43	3,10	19
2006	17,47	3,14	18
2007	17,97	3,16	21
2008	19,61	3,68	20
2009	20,28	3,91	19
2010	20,94	3,93	21
2011	22,16	3,93	30
2012	23,33	3,93	38
2013	23,96	4,20	35
2014	24,16	4,42	29

2.3 Slaktekylling

Dekningsbidraget for slaktekylling i tabell 5 er en korrigert versjon av dekningsbidraget for slaktekylling i Handbok for driftsplanlegging 2013/2014. Den gjennomsnittlige slaktevekten er nå 1,25 kg.

Tabell 5 Dekningsbidrag per 1000 innsatte kyllinger per omløp

Spesifikasjon	Kr per kg eller stk.	Beløp kr
948 slakt å 1,25 kg kjøtt	12,56	14 880
16 stk. spesial 600-900 g	6,10	100
931 " spesial over 900 g	8,56	7 970
11 slakt standard-2 kylling å 1,25 kg kjøtt	19,69	270
Trekk for 14 kasserte dyr	-0,04	-60
Kvantumstillegg for 948 slakt å 1,25 kg kjøtt	0,49	580
Sum produksjonsinntekter		23 740
Kraftfôr: 986 slakt å 1,25 kg kjøtt å 2,20 kg	4,15	11 250
Forsikring av dyr, strø, elektrisitet for lys, ventilasjon og oppvarming, medisin, vaskemidler m.m.		2 520
1000 kyllinger å kr 5,35		5 350
Sum variable kostnader		19 120
Dekningsbidrag per innsett		4 620

Av 1000 innsatte kyllinger dør 28 under oppdrett (utover tellekylling) og 14 blir kassert ved slaktning. Dette gir 958 godkjente slakt. Det regnes med 5-7 innsett pr. år. Tabell 6 viser dekningsbidraget for slaktekylling i Handboka for ulike år. Dekningsbidraget har variert fra kr 2,55 til kr 5,28 i ulike år. NILF vil anbefale at erstatningsbeløpet ved for store besetninger settes til kr 4,50 per slaktekylling.

Tabell 6. Dekningsbidraget for slaktekylling i Handboka 2005-2014

År	Pris kyllingkjøtt kr/kg	Pris kyllingfôr kr/kg	Dekningbidrag, kr per innsatte kylling per omløp, Handboka
2005	15,56	3,13	2,79
2006	15,41	3,18	2,72
2007	16,08	3,26	3,18
2008	17,23	3,92	2,82
2009	17,35	4,10	2,55
2010	18,03	4,20	2,62
2011	18,30	3,90	4,00
2012	19,22	3,86	5,28
2013	20,11	4,14	4,55
2014	19,82	4,15	4,62

2.4 Slaktesvin

Handbokas kalkyle opererer med alternative priser for smågris og svinekjøtt. Forskjellige valg av prisforutsetninger vil gi store utslag.

Tabell 7 Dekningsbidragskalkyle for slaktesvin

		Alternativ smågrispris		
Fôrforbruk	FEg	224 ¹⁾	224 ¹⁾	224 ¹⁾
Fôrkostnader	kr	740 ²⁾	740 ²⁾	740 ²⁾
Innkjøpt smågris	"	750	850	950
Dødelighet og forsikring	"	33	33	33
Dyrlege, medisin, strø	"	19	19	19
Sum variable kostnader	kr	1 540	1 640	1 740
		Dekningsbidrag, kr per slaktesvin		
Pris på svinekjøtt, kr/kg	Prod.innt. kr	Alternativ smågrispris kr		
		750	850	950
22	1 690	150	50	-50
23	1 770	230	130	30
24	1 850	310	210	110
25	1 930	390	290	190

1) Framføring fra 25 kg til 77 kg slaktevekt

2) Svinefôrpris: kr 3,31 per FEg

Norsvin har laget en lønnsomhetsprognose i juni 2013 hvor de har kommet fram til et dekningsbidrag for slaktesvin på kr 222. Her er det regnet med en kjøttpris på kr 23,51 per kg og en smågrispris på kr 809. I mai 2014 kan vi regne med en kjøttpris på kr 23,85 og en smågrispris på kr 833. Med en slaktevekt på 77 kg mot 76 kg i 2013, gir dette et dekningsbidrag på kr 247.

I 2010 hadde Norsvin en standardkalkyle som viste et dekningsbidrag for en slaktegris på kr 258. I 2009 presenterte Norsvin en prognose som viste et dekningsbidrag på kr 204. Prisen for svinekjøtt var en god del lavere i 2009 enn i 2010, mens prisnivået i 2008 var nesten like høyt som i 2010.

Tabell 8. Norsvins standard dekningsbidrag for slaktesvin 2005-2014

År	Slaktevekt, kg	Pris svinekjøtt kr/kg	Pris svinefôr kr/FEg	Dekningsbidrag, kr per slaktegris
2005	75	19,77	2,49	178
2006	74	18,61	2,50	136
2007	79	21,16	2,48	290
2008	79	22,30	2,88	240
2009	79	21,55	3,11	204
2010	79,5	22,58	3,00	258
2011	80	24,08	3,04	306
2012	79	24,55	3,02	260
2013	76	23,51	3,18	222
2014	77	23,85	3,31	247

NILF foreslår som i 2012 en erstatningsatts på kr 300 per slaktegris over konsesjonsgrensen. Overproduksjonen av svinekjøtt har blitt redusert noe de siste månedene. Dette burde kunne gi en bedre kjøttpris. En økning i svinekjøttprisen på 65 øre per kg, vil gi et økt dekningsbidrag per slaktegris på 50 kroner.

2.5 Smågrisproduksjon

Vi tar også med en kalkyle for smågrisproduksjon selv om det i rundskriv M-44/94 bare nevnes slaktesvinenheter.

Tabell 9 Dekningsbidragskalkyle for smågrisproduksjon

Fôrslag	kr/FEg	Salgbare smågris per årspurke		
		20	23	26
		FEg	FEg	FEg
Purkefôr inkl. rekr.	3,21	1 748	1 813	1 878
Svinefôr smågris	4,05	798	918	1 038
Fôrforbruk, FFg		2 546	2 731	2 916
Tilskuddsfôr	kr	250	250	250
Fôrkostnader	kr	9 094	9 788	10 482
Hybrid småpurke (0,79*1731+25%)	kr	1 710	1 710	1 710
Bedekning	"	599	599	599
Forsikring		153	153	153
Veterinær, medisin		865	865	865
Strø og diverse		383	383	383
Sum variable kostnader	kr	12 800	13 500	14 190
Salgbare smågriser	Prod.innt.	Dekningsbidrag, kr per årspurke		
20	19 050	6 250	-	-
23	21 650	-	8 150	-
26	24 250	-	-	10 060

Smågrisprisen i kalkylen er kr 866, og det forutsettes 105 kg purkeslakt til 13,00 kr/kg.

Tabell 10. Norsvins standard dekningsbidrag for smågrisproduksjon 2005-2014

År	Antall smågriser	Pris smågris, kr	Innkjøp av småpurke, kr	Dekningsbidrag, kr per årspurke
2005	22,0	666	1 273	6 287
2006	22,8	670	1 130	6 494
2007	22,2	828	1 335	9 774
2008	22,1	871	1 379	9 408
2009	22,3	791	1 370	7 063
2010	22,3	909	1 525	9 840
2011	22,9	984	1 655	11 773
2012	22,9	941	1 813	10 892
2013	23,5	841	1 695	8 126
2014	23,9	866	1 710	8 364

En årspurke i tradisjonell drift er definert som 20 slaktegrisenheter. Hvis vi regner med et dekningsbidrag per årspurke på kr 10 000, skulle dette bli kr 500 per produsert smågris. Vi har da forutsatt at mindre overproduksjon av svinekjøtt vil gi bedre lønnsomhet i smågrisproduksjonen enn det dagens dekningsbidrag skulle tilsi. NILF foreslår en sats på kr

500 per konsesjonsenhet i smågrisproduksjonen for erstatning ved produksjon over konsesjonsgrensen.

Ei ungpurke insemineres eller pares ved 6-8 måneders alder. Drektighetstida er 113-115 dager. Den gjennomsnittlige alder for utrangering av ei purke er to år, det vil si etter tre kull. Ei ungpurke teller med ved beregning av antall årspurker i en besetning fra inseminering. I forhold til konsesjonsreglementet forholder en seg til antall avlspurker. Ei purke regnes som avlspurke fra det tidspunktet den griser første gang. Dette vil si at ei årspurke er omtrent lik 0,8 avlspurke. Et dekningsbidrag per årspurke på kr 10 000 gir et dekningsbidrag på (10 000/0,8) kr 12 500 per avlspurke.

2.6 Produksjon i purkeringer

En del av svineholdet drives i såkalte purkeringer. Driftsopplegget er slik at en produsent med en større besetning purker leier ut høydrektige purker til mindre produsenter for smågris- eller slaktegrisproduksjon. Produsenten med den store besetningen fungerer som nav i ringen og oppdretterne fungerer som satellitter. Purkene eies av produsenten som er nav. Grisungene eies av bonden som får dem og forer dem opp. Når grisungene er avvendt, går purka tilbake til navet for å bli inseminert på nytt.

Økonomien for svineholdet i en purkering er nødvendigvis ikke den samme som i tradisjonell produksjon. Nedenfor vil vi vise dekningsbidrag for smågris- og slaktegrisproduksjon for *satellitt* i purkering.

Vi kan regne med 6,5 innsett eller kull i året for en satellitt i en purkering. Tabell 10 viser at dekningsbidraget ved smågrisproduksjon vil være kr 2 830 per purke per kull ved et slikt driftsopplegg. For et helt år vil dette si et dekningsbidrag på omtrent kr 18 395.

Tabell 10. Dekningsbidrag per kull for satellitt i purkering og smågrisproduksjon

Produksjonsinntekter	Antall smågriser	Pris	Kr
Smågris	11,1	878,-	9 751
<u>Variable kostnader</u>	FEG		
Kraftfôr, purkefôr	361	3,21	1 158
Kraftfôr, smågris	444	4,05	1 796
Grovfôr			14
Tilskuddsfôr			37
Purkeleie			3 505
Forsikring			104
Veterinær, medisin			217
Strø og diverse			89
<u>Sum variable kostnader</u>			6 921
<u>Dekningsbidrag</u>			2 830

Tabell 11 viser dekningsbidraget per innsett (kull) for satellitt med slaktegrisproduksjon. Dekningsbidraget viser kr 4 664 per purke og innsett. Hvis det er en purke for mye i hvert innsett i forhold til det som produsenten har konsesjon for, vil dette utgjøre omtrent 30 300 kroner i året i ekstra inntekter.

Tabell 11. Dekningsbidrag per kull for satellitt i purkering og slaktegrisproduksjon

Produksjonsinntekter	Antall smågriser	Slaktevekt, kg	Pris, kr/kg	Kr
Slaktegriskjøtt	11,1	77	23,85	20 385
<u>Variable kostnader</u>		FEG		
Kraftfôr, purkefôr		361	3,21	1 159
Kraftfôr, smågris		444	4,05	1 796
Kraftfôr, slaktegris		2 483	3,31	8 220
Grovfôr				14
Tilskuddsfôr				37
Purkeleie				3 505
Forsikring				465
Veterinær, medisin				436
Strø og diverse				89
Sum variable kostnader				15 721
Dekningsbidrag				4 664

Tabell 12 viser dekningsbidraget per årspurke for **navet** i purkering. Tallene i denne kalkylen baserer seg i stor grad på en del av de tidligere viste kalkylene i svineholdet.

Tabell 12. Dekningsbidrag per årspurke for navet i purkering

Produksjonsinntekter	Antall kull/ kg kjøtt	Pris	Kr	Kr
Purkeleie, 2,1 kull	2,1	3 505,-	7 361	
Purkeslakt, 105 kg	105	13,26	1 386	
Sum produksjonsinntekter				8 747
<u>Variable kostnader</u>		FEG		
Kraftfôr, purkefôr	1 089	3,21	3 496	
Grovfôr			121	
Tilskuddsfôr			22	
Hybrid småpurke (0,79*1731+25%)			1 710	
Bedekning			599	
Forsikring			132	
Veterinær, medisin			409	
Strø og diverse			383	
Frakt purker			450	
Sum variable kostnader				7 322
Dekningsbidrag				1 425

Ei årspurke er omtrent lik 0,8 avlspurke og dette vi si at dekningsbidraget per avlspurke og år blir lik kr 1 782 (1 425/0,8).

3. Konklusjon

På bakgrunn av dekningsbidragskalkylene foran, vil NILF foreslå følgende erstatningssatser:

Verpehøner	90 kr per dyr
Slaktekylling	4,50 kr per dyr
Kalkuner	30 kr per dyr
Avlspurker/slaktegriser	300 kr per konsesjonsenhet
Sum produksjon m/flere dyreslag	500 kr per konsesjonsenhet
Smågrisproduksjon for satellitt i purkering	22 000 kr per purke og år
Slaktegrisproduksjon for satellitt i purkering	33 000 kr per purke og år
Purkehold for navet i purkering	2 400 kr per purke og år

For ulike produksjoner knyttet til purkeringer, har vi foreslått noe høyere erstatningssatser enn dagens dekningsbidrag gir grunnlag for. Under en forutsetning av at overproduksjonen i svineholdet i tiden som kommer blir noe lavere enn det som er tilfelle i dag, vil vi antakelig få økte dekningsbidrag.

Det er noe vanskelig å finne en felles måleenhet hvis vi skal sammenligne økonomien i tradisjonelt svinehold med et driftsopplegg hvor gårdbrukere inngår i en purkering. I slaktegrisproduksjonen er det naturlig at en slaktegris er måleenheten. Ved beregningen av antall årspurker i en besetning, teller dyrene med fra de blir bedekt som ungpurker og fram til de utrangeres. I en besetning som er satellitt i en purkering, vil antall purker som en har til et hvert tidspunkt, være noe annet enn antall årspurker i tradisjonell produksjon. Derfor foreslår vi at erstatningssatsen for overproduksjon i en purkering settes til et beløp per purke og år.

NILF har valgt å bruke dekningsbidraget som uttrykk for fortjenesten av produksjonen i den skala som det her er snakk om. Dekningsbidraget vil variere mellom bruk, men vi har ikke lyktes i å finne dokumentasjon for at dekningsbidraget avviker fra gjennomsnittet ved store produksjonsomfang. Lønnsomheten fra et år til et annet kan forandre seg mye på grunn av endringer i produsentprisen. For å oppnå målpris, må markedet være i balanse. Satsene ovenfor kan både være for høye og for lave avhengig om hvor stor overproduksjonen av svinekjøtt er på et gitt tidspunkt. På den annen side bør erstatningssatsene være tilstrekkelig høye slik at produksjon over konsesjonsgrensa ikke gir fortjeneste i en situasjon med markedsbalanse.